

Kulcsszavak: orvostörténet, zene, Wolfgang Amadeus Mozart

Forrás Internet-helye: <https://hekint.org/2017/01/30/euterpe-deconstructed-reflections-on-the-health-illness-and-legacy-of-wolfgang-mozart/> ;
<https://hekint.org/volume-16-issue-3-summer-2024/>

Wolfgang Amadeus Mozart (a keresztségben: Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart) személyiségéről, egészségi állapotáról, betegségeiről kétszáz év alatt sok mindent összehordtak. Helytálló és bizonyított tényeket, de kitalációkat is. *Vincent de Louise orvos, klarinétművész (Yale University School of Medicine)* most megpróbálta kritikusan összefoglalni kórtörténetét.

Mozartról 14 hiteles arckép készült, amelyek közül egyesek utánzatok. Alacsony termetű, mintegy 1,60 m magas volt. 1770 áprilisában római látogatása idején nővérenek írt levelében beszámol arról, hogy a Szent Péter-bazilikában megcsókolhatta Péter szobrának lábát, ehhez azonban fel kellett emeljék.

Egészségi állapotát a korabeli betegségek és járványok is befolyásolhatták, amelyeknek gyermekkorában a hosszú családi utazások során volt kitéve. 1765-ben ő és nővére Nannerl, a család hágai turnéja idején elkapta a tífuszt, amelybe majdnem mindketten belehaltak. Gyermekkorában akut reumás lázban is szenvedett.

Mozart betegségeinek kiterjedt irodalma van. Összességében a következő betegségeket sorolják fel: meg-megújuló streptococcus-fertőzések, erythema nodosum (fájdalmas gyulladós bőrbetegség, piros csomókkal), tífusz, himlő, mandulagyulladás, visszatérő akut reumás láz, vesebetegségek.

Dr. Peter G. Davies, melbourne-i gasztroenterológus, Mozart egyik biográfusa az 1990-es években azzal a tézissel állt elő, hogy Mozart a mániás depresszió egyik típusában, ciklotímiában szenvedett. Ez különösen kreatív embereknél fordul elő és Mozartnál esetleg ezzel magyarázhatók a rendkívüli kreativitás kitörései, mint 1778 nyarán, amikor három utolsó szimfóniáját komponálta. Ezzel szemben Lucas Karhausen meggyőzően cáfolja a ciklotímia és bármely hangulatzavar szerepét.

Mozart haláláról számos elmélet (és konteo) született, vége-hossza nincs a halálos diagnózisoknak. Kezelőorvosa szerint halálát „heveny kásahimlő” okozta (halottvizsgálatot nem végeztek). A Mozart betegségének tüneteit taglaló korabeli dokumentumokban ezzel szemben gyulladós vagy reumás lázról, gyulladt bőrkiütésekről és fájdalmas ízületi duzzanatokról olvashatunk, ezért az is valószínűsíthető, hogy Mozart valamiféle akut fertőzőes betegségben szenvedhetett, annál is inkább, mert a streptococcus-fertőzés is állandóan visszatért nála.

1789-ben majd 1790-ben Mozart elesett és mindkét alkalommal a bal halántéka sérült, ami feltehetően krónikus szubdurális hematómát okozott. Salzburgban a Mozarteumban őriznek egy állcsont nélküli koponyát, amelyet Josef Radschopf, a Mozartot tíz évvel korábban eltemető sírásó utóda exhumált 1801-ben. A koponya valóban Mozarttól származhat, ezen többszöri elesés okozta sérülés nyomai láthatók.